

[Justitsministeren.]

idet vi tror i Justitsministeriet, at der vil kunne gøres en hel Del gennem Oplysning til Befolkningen om, hvad man har Lov til med Hensyn til fremmed Valuta. Der er ganske givet stor Uvidenhed hos Befolkningen om dette. I det hele taget er vi efterhaanden — det fører Tiden med sig — under Krigen blevet bebyrdet med saa mange Foranstaltninger og Forbud, at det virkelig ikke er nemt for den enkelte Mand at vide, hvad man kan gøre og ikke gøre.

Der er sikkert mange, der vil tro, at hvis de faar fremmede Pengesedler foræret af en Udlænding, som er her i Landet, har de selv Lov til at beholde disse Pengesedler og tage dem med til Udlandet, f. Eks. til Sverige. Det har de ikke Lov til. Efter de gældende Regler skal enhver dansk Borger aflevere til Nationalbanken gennem sin Bank al fremmed Valuta, som han har modtaget, hvad enten det er som Gave eller som Betaling eller paa anden Maade. Der hersker ogsaa Uvidenhed om, hvor meget man maa tage med til Sverige o. s. v.

Vi mener — og det vil vi forhandle med Nationalbanken om —, at gennem Uddeling af Opsatser til de rejsende om, hvad de har Lov til at tage med baade ind og ud, vil man kunne komme en Del af dette til Livs.

Til Slut vil jeg om dette Spørgsmaal gentage, hvad jeg sagde før, at der sandelig ikke er noget at bebrejde Politiet med Hensyn til, hvad det her har foretaget sig, man skulde snarere bebrejde det, at det ikke har foretaget sig nok.

Det er de Oplysninger, jeg paa dette Stadium har at give den ærede Forespørgger.

Forinden jeg slutter, vil jeg imidlertid gerne i Relation til det, jeg begyndte med, ikke mindst under Hensyn til den ærede Forespørggers Udtalelser om Befolkningens Syn paa det danske Politi, sige, at jeg synes, det danske Samfund har Grund til at sige Politiet Tak for dets Arbejde i disse vanskelige Aar. Disse Aar har været svære for os alle, men ikke mindst for det danske Politi; saa meget mere Grund er der til at takke Politiet for dets Indsats, ogsaa i Tiden efter 19. September 1944 og indtil Befrielsen. Det danske Folk skylder Politiet Tak for den Indsats, og vi skylder — jeg ved, vi alle er enige deri — at holde Mindet om de Politimænd, som under disse Forhold mistede Livet, højt i Ære. For at sætte disse Politimænd et varigt Minde, saaledes som vi finder de har fortjent det, er det Meningen i Politigaardens Hal at sætte med gyldne Bogstaver Navnene paa

de Politimænd, der saaledes døde for deres Land.

Men ogsaa efter 5. Maj 1945 er der gjort et stort og betydningsfuldt Arbejde af det danske Politi. Store Opgaver har foreligget ved Udrensningen, og megen Anspændelse og forceret Arbejde har denne Udrensning medført. Paa en smuk og pligttopfyldende Maade har det danske Politi efter den Erfaring, jeg har indhøstet i de Maaneder, jeg har været Justitsminister — en Erfaring, jeg er sikker paa til fulde deles af den tidligere Justitsminister, og en Opfattelse, som deles af hele den overordnede Ledelse af Politiet —, taget disse mange og krævende Opgaver paa sig, og til enhver Tid har vi følt, at den Opgave, som er Politiets fornemste, nemlig at værne om Sikkerhed, Ro og Orden i Samfundet, er Politiet og har Politiet til enhver Tid været klar til at gennemføre. Jeg kan tilføje, at jeg ikke er i Tvivl om, at saaledes vil det ogsaa ud i Fremtiden altid blive fra det danske Politis Side, og derfor synes jeg, der er Grund til at sige Politiet Tak for dets Gerning i disse Aar og kun Grund til at føle Tillid over for det danske Politi.

Forespørgeren (Hoff): Jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister for den Redegørelse, der er blevet givet det høje Folketing.

Med Hensyn til Enkeltheder i Redegørelsen vil jeg først og fremmest sige, at den højtærede Justitsminister har ganske Ret, naar han taler om, at der er Grund til at nære Tillid til Politiet, og at Politiet nyder Tillid i Befolkningen, saa længe det gælder det enkelte Medlem af Styrken. I Almindelighed træffer man i alt Fald ikke Mennesker, der nærer nogen Mistillid til Politistyrkens Medlemmer, deres Dygtighed, Hæderlighed og alt, hvad der i øvrigt angaar deres Tjenestestilling. Det, man derimod er mindre tilbøjelig til at nære Tillid til, er, hvilke Opgaver Styrken tager sig af, hvilke den i mindre Grad tager sig af, hvad der faar Lov at gaa i Svang af Ting, som er ulovlige, og hvad der bliver skredet stærkt ind overfor. Og dér synes jeg, at den Redegørelse, vi har faaet, kun delvis giver en Belysning af Forholdene.

De Tal, den højtærede Justitsminister meddelte, viser, at Politistyrken er steget ganske overordentlig stærkt, og der er derfor Grund til at vente, at der skulde kunne sættes ind netop over for de specielle Opgaver af politimæssig Karakter, som er en Følge af Besættelsen og af de unormale